

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.262 van 23 december 2016
in de zaak A. 220.777/XIV-37.250**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sylvie Micholt
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Maria van Bourgondiëlaan 7B
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 23 november 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 176.917 van 26 oktober 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 29 november 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Verzoeker voert in zijn enige middel onder meer de schending aan van artikel 191 van de Grondwet, zonder echter uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest deze bepaling zou hebben geschonden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

2. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de kennisgeving van de aanvankelijk bestreden beslissing is gebeurd met een ter post aangetekend schrijven van 28 juni 2016 op de door verzoeker gekozen woonplaats, zijnde het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in toepassing van artikel 51/2, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermocht dan ook op wettige wijze toepassing te maken van artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3°, van de vreemdelingenwet nu het verzoekschrift van 19 juli 2016 werd ingediend buiten de voorziene termijn van vijftien dagen en diende daaromtrent niet bijkomend te motiveren. In de mate dat verzoeker meent dat de correcte toepassing van die bepaling hem het recht ontzegt op een daadwerkelijk rechtsmiddel, zoals voorzien door artikel 13 van het EVRM, betreft zijn grief in wezen een loutere kritiek op de wet waarvoor de Raad van State niet bevoegd is. Waar verzoeker nog stelt dat “er slechts sprake is van een kennisgeving op het ogenblik dat hij zelf effectief in kennis werd gesteld van de beslissing” gaat hij voorbij aan artikel 51/2, vijfde lid, van de vreemdelingenwet dat als volgt luidt:

“Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs.
[...]”.

Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drieëntwintig december tweeduizend zestien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams